

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 qershor 2016
Nr. Ref.:RK945/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI163/14

Parashtrues

Enis Beqiri

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të
Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 181/2014 të 8
korrikut 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Enis Beqiri, me vendbanim në Gjilan, Kosovë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës). Ai përfaqësohet nga z. Avdullah Ismajli, avokat në Gjilan, Kosovë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme (Rev. nr. 181/2014, i 8 korrikut 2014), Aktvendimin e Gjykatës së Apelit (Ac. nr. 4275/12, i 18 nëntorit 2013) dhe Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë (C. nr. 2505/2010, i 13 majit 2011).
3. Me vendimet e kontestuar është refuzuar padia e parashtruesit për kthim në vendin e tij të mëparshëm të punës në ProCredit Bank.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, me të cilat pretendohet shkelja e të drejtave të parashtruesit të garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe të drejtat e garantuara me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 56 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 3 nëntor 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 5 dhjetor 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin GJR. KI163/14, caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe të njëjtën ditë, me Vendimin KSH. KI163/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
8. Më 18 dhjetor 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, nga një kopje të kërkesës i është dërguar Gjykatës Supreme dhe ProCredit Bank.
9. Më 27 janar 2014, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë shkresat e lëndës së parashtruesit të kërkesës C. nr. 2505/2010.
10. Më 30 janar 2015, ProCredit Bank, në cilësinë e palës së interesuar, dorëzoi në Gjykatë komentet e saj përkitazi me kërkesën.
11. Më 1 korrik 2015, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin KSH. KI163/14, e zëvendësoi anëtarin e Kolegjit shqyrtues Enver Hasani, të cilit i ka përfunduar mandati i gjyqtarit më 26 qershor 2015.

12. Më 16 dhjetor 2015, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi edhe një letër në Gjykatë, me të cilën kërkoi që kërkesa të vendoset me urgjencë.
13. Më 18 dhjetor 2015, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe vendosi për papranueshmërinë e kërkesës. Në të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës, në përputhje me rregullin 44 (4) të Rregullores së punës caktoi gjyqtarin Robert Carolan, si kryesues të Kolegjit shqyrtues, të përgatisë Aktvendimin për Papranueshmëri duke marrë parasysh se gjyqtari raportues nuk ishte pjesë e shumicës.

Përmbledhja e fakteve

14. Më 25 tetor 2005, parashtruesi i kërkesës themeloi marrëdhënie pune në kohë të pacaktuar me ProCredit Bank, Dega në Gjilan.
15. Më 11 nëntor 2010, ProCredit Banka, nëpërmjet Njoftimit nr. 11-517, e informoi parashtruesin për shkëputjen e kontratës së punës. Në njoftim thuhet:

“Sipas vlerësimit të performancës suaj të bërë më 10 nëntor 2010 është konstatuar se ju keni dështuar të tregoni performancë të kënaqshme të punës. Duke u bazuar në këtë që u tha më lart, ProCredit Bank-a rezervon të drejtën të ndërpres marrëdhënien e punës bazuar dhe në përputhje me paragrafin 7. c) dhe d) të kontratës së punësimit dhe në pajtim me nenin 5.10.1, seksionin g) të Politikës së Personelit. [...] Ju keni të drejtë ligjore që të lajmëroheni tek organet e punësimit për të shikuar mundësi të punësimit në institucionet tjera dhe në mbrojtjen e interesave tuaja.”

16. Më 22 nëntor 2010, parashtruesi ushtroi padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë kundër Bankës ProCredit, me të cilën kërkoi anulimin e Njoftimit të lartcekur, kthimin në vendin e tij të mëparshëm të punës dhe kompensimin e pagave. Ndër pretendimet e tjera, parashtruesi deklaroi se *“ProCredit Bank nuk më jep të drejtën e ankesës, jamë i detyruar që drejtën time të realizoj përmes Gjykatës [...]”*
17. Në ndërkohë, parashtruesi i kërkesës gjithashtu parashtrroi ankesë tek Inspektorati i punës, duke theksuar se Banka ProCredit e ka larguar nga puna në mënyrë të paligjshme.
18. Më 24 dhjetor 2010, Inspektorati i punës (Raporti nr. 003665) arriti në përfundim se me aktin e brendshëm të Bankës ProCredit nuk ishte e paraparë procedura e ankesave në shkallë të dytë ku punonjësit do të mund t'i parashtronin ankesat apo pretendimet e tyre, dhe rekomandoi që Banka t'i rregullojë lëshimet e tilla në mënyrë që të jenë në pajtim me dispozitat e ligjit të zbatueshëm për kontestet e punës.
19. Më 13 maj 2011, Gjykata Komunale (Aktvendimi C. Nr. 2505) hodhi poshtë, si të palejuar padinë e parashtruesit të kërkesës. Ajo arsyetoi se parashtruesi duhet të kishte paraqitur ankesë kundër njoftimit të lartpërmendur në Bankën ProCredit brenda pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita e pranimit, siç parashihet me ligjin e zbatueshëm. Gjykata Komunale konkludoi se pasi parashtruesi i

kërkesës nuk e shfrytëzoi këtë mundësi, padia ishte e parakohshme dhe si e tillë ishte e papranueshme.

20. Parashtruesi parashtroi ankesë kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Gjykatën e Apelit duke pretenduar vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe shkelje të së drejtës procedurale dhe materiale. Ai ka kërkuar nga Gjykata e Apelit ta anulojë Aktvendimin e Gjykatës Komunale si të paligjshëm dhe ta kthejë lëndën në rigjykim. Përveç kësaj, parashtruesi përsëriti edhe një herë se me Njoftimin e Bankës ProCredit ishte dhënë një këshillë e gabueshme, për shkak të së cilës ai parashtroi kërkesë drejtpërdrejt në gjykatat e rregullta, si mjet i vetëm për të mbrojtur të drejtat e tij.
21. Më 18 nëntor 2013, Gjykata e Apelit (Aktvendimi Ac. nr. 4275/12), hodhi poshtë ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë. Gjykata e Apelit konstatoi se: *“gjykata e shkallës së parë drejtë ka vepruar kur me aktvendimin e atakuar e ka hedhur si të palejuar padinë e paditësit , meqë nuk janë plotësuar dy prezumimet e parapara me nenin 83 të ligjit mbi të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës [...].”*
22. Më 5 shkurt 2014, parashtruesi parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, aplikimit të gabuar të së drejtës materiale dhe për shkak të mosshqyrtimit të parashtrësive nga gjykatat e instancës më të ulët.
23. Më 8 korrik 2014, Gjykata Supreme (Aktvendimi Rev. nr. 181/2014) e refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës dhe konstatoi se:

“Nisur nga kjo gjendje e çështjes, Gjykata Supreme e Kosovës, gjen se gjykatat e instancës më të ulët drejtë kanë vlerësuar kur kanë gjetur se padia e paditësit është e palejuar [...]. Në rastin konkret, paditësi nuk ka kërkuar mbrojtjen e të drejtave të tij para organit kompetent tek e paditura, prandaj sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, për faktin se paditësja nuk ka kërkuar mbrojtje juridike interne, gjykatat e instancës më të ulët drejt kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore kur kanë gjetur se padia duhet të hedhet si e palejuar. Gjykata Supreme e Kosovës, thënie e revizionit i vlerësoi si të pabazuara se aktvendimet e gjykatave të instancës më të ulët, janë marrë me shkelje procedurale, përkatësisht me zbatimin e gabuar të së drejtës materiale, sepse në fakt nuk kemi të bëjmë me zbatimin e të drejtës materiale, kur padia hidhet për shkak të mungesës se prezumimeve procedurale për paraqitjen e padisë, përkatësisht zhvillimin e procedurës.”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kishin shkelur të drejtat e garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, si dhe të drejtën e garantuar me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së.
25. Sa i përket të drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk i ka shqyrtuar të gjitha parashtruesit e parashtruesit, që ishin të rëndësishme për rezultatin e vendimit të tyre. Në mënyrë të veçantë, parashtruesi thekson se raporti i Inspektoratit të punës, *“ku gjenden shkelje të shumta të kryera nga ProCredit Bank”*, nuk është marrë parasysh nga Gjykata Supreme.
26. Në lidhje me të drejtën e punës dhe ushtrimit të profesionit, si dhe mbrojtjen gjyqësore të të drejtave të tij, parashtruesi i kërkesës pretendon se shkelja e tillë pretendohet të jetë kryer nga gjykatat e rregullta, kur ato refuzuan që të vlerësojnë meritat e kërkesës së tij. Sipas tij, Banka ProCredit *“nuk i kishte dhënë të drejtë ankese”*; prandaj, *“në mungesë të ndonjë mjeti tjetër në dispozicion, ai iu drejtua gjykatës kompetente për mbrojtjen e të drejtave të tij nga marrëdhënia e punës”*. Duke mos marrë parasysh kërkesat e tij, parashtruesi pretendon se ishin shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 49 dhe 54 të Kushtetutës.
27. Parashtruesi i kërkesës më tej thekson se: *“[...] Gjykata Supreme e Kosovës, nuk e ka shqyrtuar lëndën, por është bazuar në aktvendimin e shkallës së parë dhe të dytë [...]”*. Parashtruesi i kërkesës më tej thekson se *“[...] Agjencioni Ekzekutiv i Inspektoratit të Punës, i cili në mënyrë të qartë dhe zyrtare potencon parregullsitë, paligjshmërinë dhe padrejtësinë e të paditurës ProCredit Bank, dega në Gjilan, ku konstaton se e paditura ProCredit Bank, për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të paditësit Enis Beqiri përdor një paragraf ‘FANTOM’ i cili fare nuk ekziston, [...] dhe nuk i ka dhënë të drejtën e ankesës.”*
28. Parashtruesi i kërkesës përfundon duke kërkuar nga Gjykata që të konstatojë se *“[...] është shkelur neni 49 dhe 54 i kushtetutës së Republikës Kosovës, kur parashtruesit të kërkesës [...] i janë shkelur të drejtat elementare të njeriut: të drejtën në punë në momentin e përmbylljes së kontratës së punës pa të drejtë, dhe të drejtën në mbrojtje gjyqësore të drejtave, kur nuk i është lejuar që të mbrojnë të drejtën e vet subjektive të garantuara me kushtetutën e Republikës Kosovës, Konventën Ndërkombtare mbi të Drejtat e Njeriut dhe Ligjet pozitive ne fuqi.”*

Komentet e dorëzuara

29. Më 30 janar 2015, Banka ProCredit, në cilësinë e palës së interesuar, dorëzoi në Gjykatë, komentet e saj ndaj pretendimeve të ngritura nga parashtruesi në kërkesën e tij. Banka ProCredit kërkoi nga Gjykata, që t'i refuzojë si të papranueshme pretendimet e parashtruesit të kërkesës, për arsye se *“faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës ne asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë*

pretendimin e parashtruesit të kërkesës për shkeljen e te drejtave kushtetuese, në të cilat thirret ai dhe njëherit ai nuk ka ofruar dëshmi të mjaftueshme lidhur me pretendimin e tij.”

Pranueshmëria e kërkesës

30. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e nevojshme të pranueshmërisë, të parapara me Kushtetutë Ligj dhe Rregullore të punës.

31. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar në pajtim me Kushtetutën; konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin e Gjykatës Supreme; se i ka shteruar mjetet e nevojshme juridike; dhe se ka parashtruar kërkesën e tij brenda katër (4) muajve pas parnimit të vendimit të kontestuar.

32. Parashtruesi i kërkesës ka deklaruar në mënyrë të qartë të drejtat dhe liritë konkrete kushtetuese dhe aktin e kontestuar, të cilat pretendohet se i janë shkelur, siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

33. Përveç kësaj, Gjykata duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës e ka plotësuar kriterin e paraparë në Rregulloren e punës, përkatësisht rregullin 36 (2), i cili parasheh:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie, ose

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose

c) Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë; ose

d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

34. Siç u cek më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktvendimi (Rev. Nr. 181/2014, të 8 korrikut 2014) i Gjykatës Supreme është nxjerrë në kundërshtim me *“të drejtën e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm; të drejtën për punë dhe ushtrim të profesionit; dhe të drejtën për mbrojtje gjyqësore të të drejtave”* siç garantohet me Kushtetutë dhe KEDNJ. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se Aktvendimi (Ac. Nr. 4275/12, i 18 nëntorit 2013) i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi (C. nr 2505/2010, i 13 majit 2011) i Gjykatës Komonale në Prishtinë gjithashtu janë nxjerrë me shkeljen e të drejtave të tilla.

35. Në lidhje me të drejtën e tij të garantuar me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk i ka marrë parasysh parashtrësit e tij të parashtruara në kërkesën për revizion. Sipas parashtruesit, nëse këto parashtrësia do të merreshin parasysh, rezultati i vendimit do të ishte në favor të tij. Prandaj, parashtruesi i kërkesës kryesisht merret me atë se pse parashtrësit e tij në lidhje me gjetjet e Inspektoratit të Punës nuk janë shqyrtuar nga Gjykata Supreme.
36. Në lidhje me kërkesën e lartcekur të parashtruesit të kërkesës, Gjykata rikujton se me Aktvendimin e Gjykatës Supreme janë vërtetuar të dy aktvendimet, ai i Gjykatës së Apelit dhe ai i Gjykatës Komunale në Prishtinë, me të cilët ishte vendosur se kërkesa e parashtruesit të kërkesës duhej të refuzohej si e parakohshme, për shkak të mos inicimit të ndonjë procedure të brendshme ankimore në Bankën ProCredit. Prandaj, Gjykata vëren se të gjitha shkallët e gjykatave të rregullta e kanë refuzuar kërkesën e parashtruesit në baza procedurale dhe pa hyrë në vlerësimin e bazueshmërisë së kërkesës së parashtruesit. Ato e kanë arritur këtë përfundim duke u bazuar në faktin se kërkesa e parashtruesit ishte shpallur e papranueshme për arsye procedurale për shkak të mosshterimit të mjeteve të brendshme juridike të cilat, si një çështje e ligjit të zbatueshëm, mund t'i kishte shfrytëzuar në Bankën ProCredit. Gjykatat e rregullta gjithashtu konkluduan se Banka ProCredit nuk kishte detyrim të njoftojë parashtruesin për ndonjë të drejtë ligjore që mund ose nuk mund të ketë pasur në lidhje me kontestin e tij gjyqësor me Bankën.
37. Në këtë drejtim, Gjykata Kushtetuese nuk është në një gjendje që të deklarojë se gjykatat e rregullta kishin shkelur të drejtat kushtetuese të parashtruesit siç pretendohet nga ai, vetëm sepse ato nuk kishin hyrë në meritat e kërkesës së tij. Gjykatat e rregullta kanë vendosur të mos vlerësojnë pretendimet e parashtruesit të kërkesës, sepse ato konsideruan se ai nuk kishte shteruar mjetet e brendshme juridike të përcaktuara me ligj dhe kanë arsyetuar vendimet e tyre, duke iu referuar dispozitave të ligjit të zbatueshëm. Gjykata Kushtetuese nuk mund të zëvendësojë arsyetimin e tyre në këtë drejtim pasi ato janë në pozitë më të mirë për të interpretuar ligjin material dhe procedural.
38. Përkitazi me të drejtat e tij të garantuara me nenin 49 dhe 54 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kishin zbatuar gabimisht të drejtën materiale kur e kishin refuzuar kërkesën e tij si të papranueshme dhe të parakohshme. Ai konsideron se gjykatat e rregullta është dashur të shqyrtojnë meritat e kërkesës, kryesisht për shkak se Banka ProCredit nuk i ka dhënë *“të drejtën për ankesë”* me Njoftimin (Nr. 11-517, të 11 nëntorit 2010), përmes së cilës ai ishte shkarkuar nga puna.
39. Gjykata vëren se në njoftimin e lartcekur nuk ishte dhënë një këshillë ligjore, dhe se kjo ka qenë pretendim kryesor i parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të tij të kryera nga ana e Bankës ProCredit. Parashtruesi e ka ngritur këtë çështje në të gjitha parashtrësit e tij në gjykatat e rregullta dhe konsideroi se duhej të ishte vendosur për meritat e kërkesës së tij, sepse ai pretendon se ishte *“udhëzuar gabimisht”* për shkak të mungesës së këshillës ligjore nga Banka ProCredit.

40. Gjkata rikujton se, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, detyra e saj kryesore është që të vlerësojë vendimin (et) e një autoriteti publik, në këtë rast të gjykatave të rregullta dhe të konstatojë nëse një vendim (et) i tillë është nxjerrë në përputhje me të drejtat kushtetuese të parashikuara në të. Prandaj, nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të shqyrtojë Njoftimin e Bankës ProCredit dhe të vlerësojë gjendjen faktike, siç kërkohet nga parashtruesi i kërkesës.
41. Në këtë drejtim, Gjkata vëren se kërkesa e parashtruesit është shqyrtuar nga Gjkata Komunale në Prishtinë, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme. Të gjitha këto shkallë kanë arsyetuar vendimet e tyre duke iu referuar dispozitave të ligjit të zbatueshëm, kur refuzuan kërkesën e parashtruesit si të papranueshme dhe të parakohshme. Gjykatat e rregullta vendosën se kërkesa e parashtruesit ishte e parakohshme dhe e papranueshme, sepse parashtruesi nuk është ankuar në Njoftimin e Bankës ProCredit brenda vetë institucionit. Në këtë drejtim, Gjkata konsideron se ajo që parashtruesi ngre është çështje e ligjshmërisë, dhe jo e kushtetutshmërisë.
42. Në lidhje me këtë, Gjkata rikujton arsyetimin e Gjykatës Supreme në përgjigje ndaj pretendimit të parashtruesit për shkelje të ligjit, që pretendohet të jetë bërë nga Gjkata e Apelit, kur refuzoi ankesën e tij të parashtruar kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë. Gjykata Supreme konstatoi se: *“[...] gjykatat e instancës më të ulët drejtë kanë vlerësuar kur kanë gjetur se padia e paditësit është e palejuar [...]. Në rastin konkret, paditësi nuk ka kërkuar mbrojtjen e të drejtave të tij para organit kompetent [Banka ProCredit] [...] për faktin se paditësja nuk ka kërkuar mbrojtje juridike interne, gjykatat e instancës më të ulët drejt kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore kur kanë gjetur se padia duhet të hedhet si e palejuar.”*
43. Në këtë drejtim, Gjkata thekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë bërë nga Gjykata Supreme, Gjykata e Apelit apo Gjykata Komunale në Prishtinë, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë.
44. Gjykata Kushtetuese po ashtu ripërsërit se nuk është detyrë e saj sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale, si edhe të asaj materiale (shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11 të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011). Fakti i thjeshtë se parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e procedurës në rastin e tij nuk mund të ngrejë një pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave të tij, të mbrojtura me Kushtetutë dhe KEDNJ.
45. Gjykata vëren se parashtruesi ka pasur mundësi të shumta ta paraqesë rastin e tij në gjykatat e rregullta. Çështja e ligjit të zbatueshëm është trajtuar gjerësisht nga të gjitha gjykatat e rregullta. Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme u janë përgjigjur pretendimeve të parashtruesit se pse kërkesa e tij është konsideruar

si e parakohshme dhe në këtë mënyrë e papranueshme nga gjykata e instancës më të ulët.

46. Në këtë drejtim, është me rëndësi te ceket se Gjkata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë saqë parashtruesi i kësaj kërkesë të ketë pasur gjykim të drejtë (shih *inter alia*, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Kërkesa Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i miratuar më 10 korrik 1991).
47. Në lidhje me këtë, Gjkata vëren se arsyetimi që i referohet kërkesës së parashtruesit për shqyrtim të meritave të rastit në Aktvendimin e Gjykatës Supreme është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu ka gjetur se procedurat në Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën Komunale në Prishtinë nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (Shih rastin *Shub kundër Lituaniës*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendim i 30 qershorit 2009).
48. Për arsyet e lartcekura, Gjkata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese në të cilat ai thirret.
49. Rrjedhimisht, Gjkata konkludon se kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjkata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, dhe rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, më 18 dhjetor 2015, me shumicë

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtar Kryesues

Robert Carolan

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi